

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 27. února 2008 (28.02)
(OR. fr)**

6970/08

FRONT	28
VISA	72
COMIX	165

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	26. února 2008
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, ze dne kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o využití Vízového informačního systému (VIS) podle Schengenského hraničního kodexu

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Javiera SOLANU, generálního tajemníka, vysokého představitele.

Příloha: KOM(2008) 101 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 22.2.2008
KOM(2008) 101 v konečném znění
2008/0041 (COD)

Návrh
NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
ze dne [...]
kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o využití Vízového informačního
systému (VIS) podle Schengenského hraničního kodexu

(předložená Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh se zabývá požadovanými změnami Schengenského hraničního kodexu, které mají zajistit účinné využívání Vízového informačního systému (VIS) na vnějších hranicích. Cílem tohoto návrhu je stanovit společná pravidla týkající se povinnosti využívat na vnějších hranicích VIS, a dále tak rozvíjet integrované řízení hranic Evropské unie.

• Obecné souvislosti

Za účelem stanovení podmínek, kritérií a prováděcích pravidel upravujících kontroly na hraničních přechodech na vnějších hranicích a ostrahu na vnější hranici byl dne 15. března 2006 přijat kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex). V souladu s čl. 7 odst. 3 Schengenského hraničního kodexu jsou všichni státní příslušníci třetích zemí podrobeni na vnějších hranicích důkladné kontrole.

Evropský parlament a Rada přijaly nařízení (ES) č. xx/2008 ze dne ... o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS).¹ Komise předložila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady v souvislosti se začleněním biometrických znaků, včetně ustanovení o organizaci přijímání a zpracování žádostí o víza.²

Nařízení o VIS vymezuje účel a funkce VIS a určuje související povinnosti, zatímco změna Společné konzulární instrukce vytvoří právní základ, podle něhož by členské státy mohly od žadatelů o vízum odebrat povinné biometrické identifikátory, a také stanoví možnost spolupráce mezi členskými státy, například vytvořením společných středisek pro žádosti o vízum (Common Application Centres, CAC).

V rámci celkového cíle VIS zlepšit provádění společné vízové politiky je jedním z účelů VIS usnadnit kontroly na hraničních přechodech na vnějších hranicích, včetně usnadnění boje proti podvodům.

V souladu s článkem 18 nařízení o VIS mají příslušníci pohraniční stráže přístup k vyhledávání v systému VIS za účelem ověření pomocí čísla vízového štítku v kombinaci s ověřením otisků prstů držitele víza. Vyhledávání pouze za použití čísla vízového štítku může probíhat po dobu nejvýše tří let od zahájení provozu. Lhůta tří let může být zkrácena v případě vzdušných hranic.

Pro účinnost hraničních kontrol na vnějších hranicích má využívání systému VIS zásadní význam. Pouze kontrola biometrických znaků může s jistotou potvrdit, že osoba, která si přeje vstoupit do schengenského prostoru, je totožná s osobou, již bylo vízum uděleno. U každého držitele víz by tedy měli příslušníci pohraniční stráže provést systematickou konzultaci VIS, včetně kontroly biometrických znaků.

¹ Úř. věst. [...], [...], s. [...].

² KOM(2006) 269 v konečném znění.

Nařízení o VIS však neobsahuje ani nemůže obsahovat ustanovení o povinném využívání VIS na vnějších hranicích. Záměrem tohoto návrhu je tedy doplnit nařízení o VIS zavedením společných pravidel pro tento účel, a to prostřednictvím změny Schengenského hraničního kodexu, aby se zajistilo, že systém VIS bude využíván na vnějších hranicích účinným a harmonizovaným způsobem. Bez společného režimu by hraniční přechody, které systém VIS nevyužívají systematicky, mohly být zneužívány nelegálními přistěhovalci a zločinci.

Systematické konzultování VIS na vnějších hranicích je nezbytným předpokladem toho, aby byla umožněna v době podání žádosti o vízum větší pružnost: výše uvedený návrh Komise, kterým se mění Společná konzulární instrukce, předpokládá, že v případech žádostí o vízum opakovaných během 48 měsíců je možné opakovaně využít biometrické údaje a okopírovat je z předchozích žádostí uložených v systému VIS. To umožňuje zachovat pružnost v tom, aby žadatelé-cestující v dobré víře mohli být zproštěni povinnosti dostavit se na konzulát osobně. Předpokladem tohoto pravidla bylo, že všichni držitelé víz budou na vnějších hranicích kontrolováni, což zajistí odhalení případného zneužívání víz. Jestliže se systém VIS na vnějších hranicích nevyužívá systematicky, bylo by nutné odebírat biometrické znaky na konzulátu pokaždé, když žadatel žádá o nové vízum.

Postupné zahájení provozu VIS na konzulátech jednotlivých regionů

Článek 48 nařízení o VIS stanoví mechanismus postupného zahájení provozu VIS na konzulátech jednotlivých regionů. V souladu se závěry Rady ze dne 2. prosince 2005 by toto postupné zahájení provozu mělo začít na konzulátech v regionech severní Afriky a Blízkého východu. Po zahájení musí konzuláty v prvním regionu shromažďovat údaje uvedené v čl. 5 odst. 1 nařízení o VIS u všech žádostí o vízum v prvním regionu a přenášet je do databáze VIS. Tyto informace zahrnují také otisky prstů žadatelů o vízum. Komise stanoví datum, ke kterému se přenos údajů podle čl. 5 odst. 1 nařízení o VIS včetně otisků prstů žadatelů o vízum stane povinným také v každém z dalších regionů.

Před tímto datem může každý členský stát zahájit v každém z těchto dalších regionů shromažďování a přenos údajů do VIS v souladu s čl. 48 odst. 3 nařízení o VIS zaznamenáváním přinejmenším alfanumerických údajů a fotografií, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 1 písm. a) a b) nařízení o VIS.

V důsledku postupného zavádění VIS do provozu v jednotlivých regionech a možnosti uvedené v čl. 48 odst. 3 nařízení o VIS budou v oběhu tyto druhy víz:

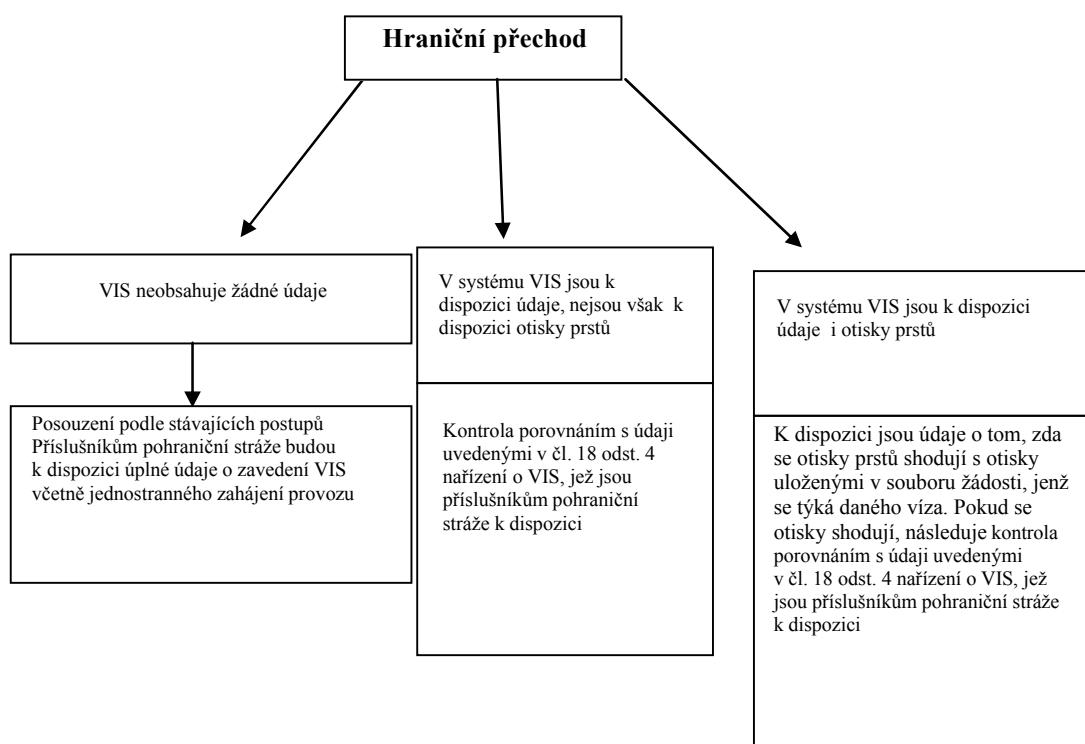
- (a) víza udělená v regionu povinně využívajícím VIS, obvykle tedy obsahující otisky prstů;
- (b) víza udělená v regionu, který ještě provoz VIS nezahájil, ale jehož jeden nebo několik členských států již začalo shromažďovat údaje včetně otisků prstů a vkládat je do VIS;
- (c) víza udělená v regionu, který ještě provoz VIS nezahájil, ale jehož jeden nebo několik členských států již začalo shromažďovat údaje a vkládat je do VIS, avšak bez otisků prstů (tedy pouze alfanumerické údaje a fotografie);
- (d) víza udělená v regionu, který ještě provoz VIS nezahájil, členskými státy, které ještě nezačaly shromažďovat údaje a vkládat je do VIS;
- (e) víza udělená před vstupem nařízení o VIS v platnost.

Je třeba upozornit na to, že i po úplném zahájení provozu VIS budou stále ještě po určitou dobu v oběhu víza bez biometrických znaků, např. víza pro opakovaný vstup udělená před tímto datem.

Využívání VIS na vnějších hranicích

Tabulka níže obsahuje informace, které mají příslušníci pohraniční stráže k dispozici při vyhledávání v systému VIS pomocí čísla vízového štítku v kombinaci s ověřením otisků prstů, a opatření, jaká je třeba učinit.

VYUŽÍVÁNÍ SYSTÉMU VIS NA VNĚJŠÍCH HRANICÍCH ZA POUŽITÍ ČÍSLA VÍZOVÉHO ŠTÍTKU V KOMBINACI S OVĚŘENÍM OTISKŮ PRSTŮ

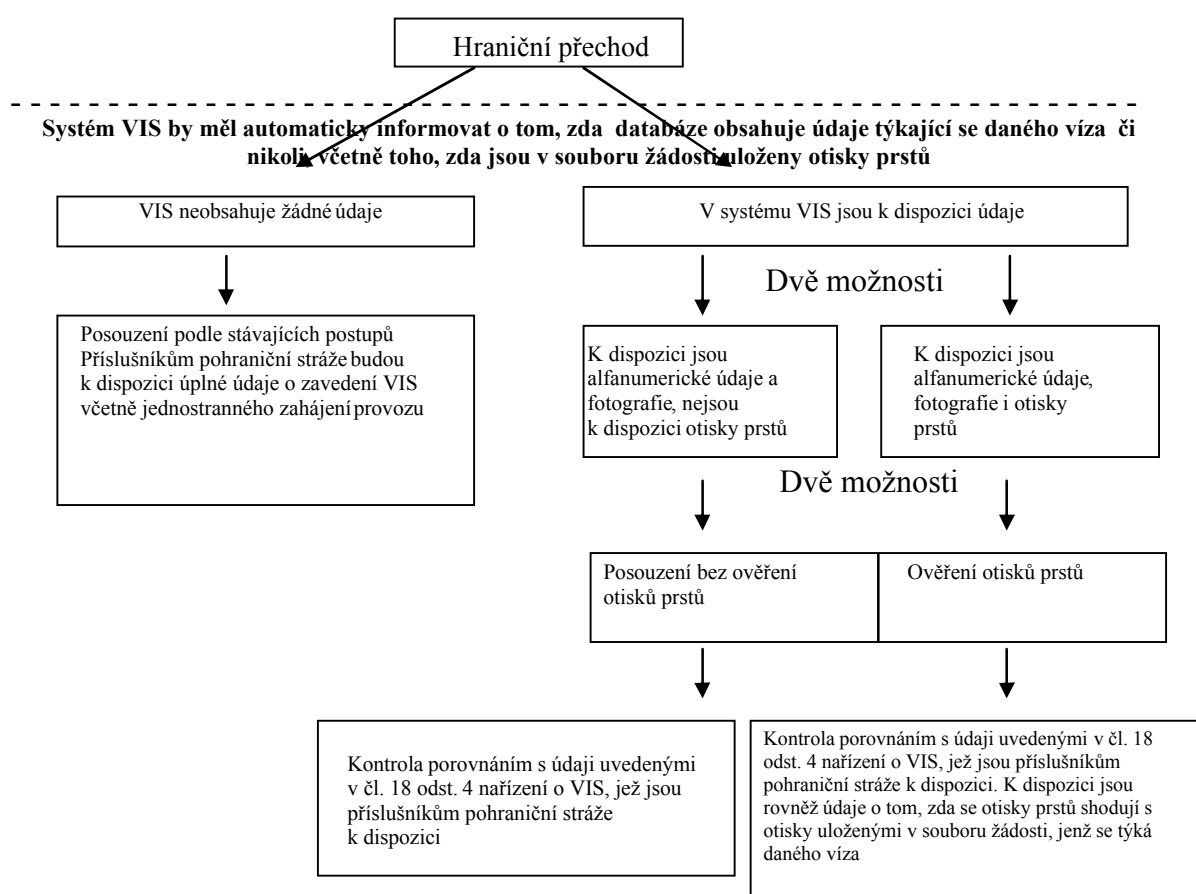
Využívání VIS na vnějších hranicích – přechodné období a kritéria pro vyhledávání

Během přechodného období uvedeného v čl. 18 odst. 2 nařízení o VIS existují dvě možnosti vyhledávání v systému VIS: buď pomocí čísla vízového štítku v kombinaci s ověřením otisků prstů držitele víza, nebo pouze pomocí čísla vízového štítku. V obou případech se konzultace VIS zahájí alespoň pomocí čísla vízového štítku.

Vyhledávání pomocí čísla vízového štítku v kombinaci s otisky prstů by bylo bez užitku, jestliže v systému VIS nejsou žádné otisky prstů, které by odpovídaly otiskům prstů držitele víza. Během přechodného období by tedy VIS měl ihned po kontrole čísla vízového štítku informovat nejen o tom, zda ve VIS existuje informace související s tímto vízem, ale také o tom, zda jsou v souboru žádosti tohoto víza uloženy otisky prstů. Je-li držitel víza od povinnosti poskytnout otisky prstů osvobozen (diplomaté, děti a osoby, které o své horní končetiny přišly nebo jejichž otisky prstů není možné fyzicky sejmout), nejsou otisky prstů v systému VIS k dispozici. V tomto případě by VIS měl podat informaci „VIS neobsahuje žádné otisky prstů“³.

Tabulka níže uvádí informace, které mají příslušníci pohraniční stráže k dispozici při vyhledávání v systému VIS během přechodného období, a opatření, jaká je třeba učinit.

VYUŽÍVÁNÍ SYSTÉMU VIS NA VNĚJŠÍCH HRANICÍCH BĚHEM PŘECHODNÉHO OBDOBÍ ZA POUŽITÍ ČÍSLA VÍZOVÉHO ŠTÍTKU

Aby mohl příslušník pohraniční stráže posoudit, zda osoba splňuje podmínky vstupu, musí mít přístup k úplným informacím o zahájení provozu VIS a o členských státech, které využívají jednostranné zahájení provozu podle druhé věty čl. 48 odst. 3 nařízení o VIS.

³ Uvozovky naznačují, že přesné znění této informace, která se má zobrazit na monitoru, není ještě známo.

Následně musí být příslušníkovi pohraniční stráže dána k dispozici oznámení podle čl. 48 odst. 5 nařízení o VIS (která budou zveřejněna v Úředním věstníku) i informace o členských státech, které využívají čl. 48 odst. 3. Navrhuje se doplnit tyto informace do přílohy Praktické příručky pro příslušníky pohraniční stráže (K(2006) 5186), která je dostupná v elektronické podobě na internetové stránce CIRCA.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. xx/2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS).

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Členské státy byly konzultovány (v rámci Pracovní skupiny Rady pro hranice) v otázce „VIS a hranice“ a v otázce povinného využívání VIS na vnějších hranicích. Podle jejich odpovědí by se VIS měl využívat na hraničních přechodech a měla by být k dispozici čtecí zařízení pro biometrické znaky; to by zahrnovalo kombinované vyhledávání podle čísla vízového štítku a podle otisků prstů držitele víza.

Členské státy považovaly povinné využívání systému VIS na vnějších hranicích za proveditelné a ve všech situacích nutné, včetně využívání výhody obou kritérií pro vyhledávání (číslo vízového štítku a otisky prstů). Některé však vyjádřily pochybnosti, zda vyhledávání bude možné provádět rychle a spolehlivě, zejména při používání přenosných zařízení (např. v osobních vozidlech nebo vlacích). Podle tohoto druhého názoru by povinné využívání VIS bylo proveditelné jen tehdy, dokáže-li technologický vývoj spolehlivě podporovat používání přenosných zařízení, včetně rychlého přenosu dat a spolehlivého ověřování.

Na základě jednání o nařízení o VIS s Radou a Parlamentem i na základě společného kompromisního znění je Komise toho názoru, že tento kompromis má být chápán tak, že využívání VIS na vnějších hranicích by mělo být povinné a že po uplynutí přechodného období by se měla používat obě kritéria pro vyhledávání. Je třeba zdůraznit, že v souladu s čl. 50 odst. 5 nařízení o VIS Komise předloží zprávu o technickém pokroku dosaženém v používání otisků prstů na vnějších hranicích a o jeho důsledcích pro délku vyhledávání pomocí čísla vízového štítku v kombinaci s ověřením otisků prstů držitele víza, včetně toho, zda očekávaná délka takového vyhledávání nevede k příliš dlouhému čekání na hraničních přechodech.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů provedené ohledně nařízení o VIS je založeno na zjištění, že „nevýkonnost v boji proti obchodování s vízy, podvodům a v provádění kontrol však také způsobuje nevýkonnost, pokud jde o vnitřní bezpečnost členských států. Pachatelé trestných činů a podezřelé osoby mohou při vstupu do schengenského prostoru obdržet vízum nebo mít příležitost použít vízum padělané.“ Osoby zapojené do teroristické nebo organizované trestné činnosti ve většině případů neudávají při cestě svou pravou totožnost, ale pozměňují své osobní údaje tak, aby zjištění své totožnosti ztížily. Co se týká hraničních kontrol, posouzení dopadů dochází k závěru, že v souvislosti s VIS obsahujícím biometrické znaky se předpokládá velmi výrazné zvýšení účinnosti hraničních kontrol. Využívání biometrických znaků by zaručilo, že cestující, který se prokazuje vízem, je totožný s osobou, již bylo vízum uděleno, a tím by se totožnost cestujícího potvrdila.

Podmínkou pro výše uvedené „velmi výrazné zvýšení účinnosti hraničních kontrol“ je to, že VIS bude systematicky využíván v první linii během hraničních kontrol prováděných na vnějších hranicích.

Systematická konzultace VIS na vnějších hranicích je také nezbytným předpokladem k zajištění větší pružnosti v době, kdy je podána žádost o vízum.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Systém VIS obsahuje informace, které jsou pro kontroly na vnějších hranicích důležité. Vzhledem k tomu je nutné nařízení o VIS doplnit tak, že se Schengenský hraniční kodex rozšíří o pravidla pro využívání VIS na vnějších hranicích.

- **Právní základ**

Právním základem tohoto nařízení je ustanovení čl. 62 odst. 2 písm. a) Smlouvy o založení Evropského společenství, neboť tento návrh mění Schengenský hraniční kodex, který je na tomto článku založen, a protože tento návrh dále upřesňuje opatření týkající se přechodu vnějších hranic členských států a rozvíjí standardy a postupy, které mají členské státy dodržovat při provádění kontrol osob na těchto hranicích.

- **Zásada subsidiarity**

Podle čl. 62 odst. 2 písm. a) Smlouvy o ES má Společenství pravomoc přijmout opatření týkající se přechodu vnějších hranicích členských států. Stávající ustanovení Společenství o přechodu vnějších hranic členských států, Schengenský hraniční kodex, musí být upravena, aby zohlednila zavedení systému VIS, protože je třeba jednotného režimu za účelem stanovení harmonizovaných pravidel o povinném využívání VIS na vnějších hranicích.

Cílů tohoto návrhu nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států.

- **Zásada proporcionality**

Článek 5 Smlouvy o ES stanoví, že opatření ze strany Společenství nepřesáhne to, co je nezbytné za účelem dosažení cílů této smlouvy. Forma zvolená pro opatření Společenství musí umožnit, aby návrh daného cíle dosáhl, a opatření je třeba provést co nejúčinněji. Navrhovaná iniciativa – změna Schengenského hraničního kodexu – dále rozvíjí ustanovení schengenského *acquis* za účelem zajištění toho, aby se společná pravidla týkající se vnějších hranic používala ve všech členských státech Schengenu jednotným způsobem. Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: nařízení.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu / těchto důvodů:

Tímto návrhem se mění nařízení. Využívání VIS na vnějších hranicích by navíc mělo být pro všechny členské státy povinné, a proto je jedinou možnou volbou právního nástroje nařízení.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5. DALŠÍ INFORMACE

- **Účast**

Tento návrh vychází ze schengenského *acquis*. Je tedy nutné zvážit tyto důsledky související s různými protokoly:

Island a Norsko:

Postupy stanovené v dohodě o přidružení uzavřené mezi Radou a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* se použijí, neboť tento návrh vychází ze schengenského *acquis*, jak je vymezeno v příloze A této dohody.

Dánsko:

Dánsko se podle Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, přijímání tohoto nařízení neúčastní, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení je aktem, který hodlá navazovat na schengenské *acquis* podle ustanovení hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství, platí článek 5 výše uvedeného protokolu.

Spojené království a Irsko:

V souladu s články 4 a 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie a rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*, se Spojené království a Irsko neúčastní nařízení (ES) č. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex) ani nařízení (ES) č. xx/2008 (nařízení o VIS). Spojené království a Irsko se tudíž nepodílí na přijímání těchto nařízení, a proto pro ně nejsou závazná ani použitelná.

Švýcarsko:

Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady o podpisu uvedené dohody jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení.

Nové členské státy:

Vzhledem k tomu, že VIS představuje akt, který navazuje na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisí ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003 a čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005, také toto nařízení o využívání VIS na vnějších hranicích se použije v novém členském státu pouze podle rozhodnutí Rady učiněného v souladu s tímto ustanovením.

- **Podrobné vysvětlení návrhu po člancích**

Článek 1

Článek 1 stanoví využívání VIS 1. při vstupních kontrolách, 2. při výstupních kontrolách a 3. pro účely zjištění totožnosti.

První odstavec stanoví povinnou konzultaci VIS pro účely ověřování při vstupu, je-li státní příslušník třetí země držitelem víza uvedeného v čl. 5 odst. 1 písm. b) Schengenského hraničního kodexu.

Druhý a třetí odstavec určují volitelné využití VIS: pro ověření během výstupních kontrol a pro zjištění totožnosti během vstupních i výstupních kontrol. Tato ověření a zjišťování totožnosti by měla být prováděna, je-li to přiměřené a vhodné v souladu s články 18 a 20 nařízení o VIS, a zejména nastanou-li pochyby, zda je vízum pravé nebo platné.

Článek 2

Článek 2 stanoví pravidla, kdy by měla být konzultace VIS na vnějších hranicích zahájena.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

ze dne [...]

kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o využití Vízového informačního systému (VIS) podle Schengenského hraničního kodexu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 2 písm. a) uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)² stanoví podmínky, kritéria a prováděcí pravidla, jimiž se řídí kontroly na hraničních přechodech a ostraha hranic včetně kontrol prostřednictvím Schengenského informačního systému.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. xx/2008 ze dne (...) o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS)³ má za cíl zlepšit provádění společné vízové politiky. Toto nařízení také stanoví, že účely VIS zahrnují usnadnění jak kontrol na hraničních přechodech na vnějších hranicích, tak usnadnění boje proti podvodům.
- (3) Nařízení (ES) č. xx/2008 stanoví vyhledávací kritéria a podmínky pro přístup orgánů příslušných pro provádění kontrol na hraničních přechodech na vnějších hranicích k údajům za účelem ověření totožnosti držitele víza, pravosti víza ověření, zda jsou splněny podmínky vstupu, a ke zjištění totožnosti každé osoby, která případně nesplňuje nebo přestala splňovat podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států.

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

³ Úř. věst. [...], [...], s. [...].

- (4) Jelikož jen kontrola biometrických znaků může s jistotou potvrdit, že osoba, která si přeje vstoupit do schengenského prostoru, je totožná s osobou, již bylo vízum uděleno, je nutno upravit využívání VIS na vnějších hranicích.
- (5) Aby příslušníci pohraniční stráže mohli ověřit, zda jsou splněny podmínky vstupu stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 562/2006, a aby mohli zdárně plnit své úkoly, měli by využívat všechny potřebné informace, které jsou k dispozici, včetně informací, které mohou být ověřeny prostřednictvím VIS.
- (6) Aby se zamezilo obcházení hraničních přechodů, na nichž by se VIS využíval, a aby se zaručila plná účinnost VIS, je zvláště nutné při provádění vstupních kontrol na vnějších hranicích využívat VIS harmonizovaným způsobem.
- (7) Jelikož je vhodné, aby v případech žádostí o vízum opakovaných během časového rámce [48] měsíců bylo možné využít biometrické údaje opětovně a okopírovat je z první žádosti uložené v systému VIS, mělo by být využívání VIS při vstupních kontrolách na vnějších hranicích povinné.
- (8) Nařízení (ES) č. 562/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Jelikož cílů zamýšleného kroku, tedy zavedení pravidel o využívání VIS na vnějších hranicích, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (10) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, které odráží Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod a také Listina základních práv Evropské unie.
- (11) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁴, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁵ o některých opatřeních uplatňování uvedené dohody.
- (12) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, které spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/849/ES⁶ a 2004/860/ES⁷.
- (13) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko

⁴ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁵ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁶ Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26.

⁷ Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78.

neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, mělo by se Dánsko rozhodnout v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

- (14) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*⁸. Spojené království se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (15) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*⁹. Irsko se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (16) Toto nařízení je aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003 a čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1 *Změna*

Ustanovení čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

- (1) Vkládá se nové písmeno aa), které zní:

„aa) jestliže je státní příslušník třetí země držitelem víza uvedeného v čl. 5 odst. 1 písm. b), sestávají důkladné kontroly při vstupu také z ověření totožnosti držitele víza a pravosti víza prostřednictvím Vízového informačního systému (VIS) v souladu s článkem 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. xx/2008*;

* Úř. věst. L [...], [...], s. [...].“

- (2) Na konec písm. c) bodu i) se doplňuje nová věta, která zní:

„toto ověření může sestávat z využití VIS v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. xx/2008;“

⁸ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁹ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

(3) Doplňuje se nové písmeno d), které zní:

„d) za účelem zjištění totožnosti každé osoby, která případně nesplňuje nebo přestala splňovat podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států, je možné využít VIS v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. xx/2008.“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [XXXX///dvacátého dne následujícího po dni uvedeném v čl. 48 odst. 1 nařízení (ES) č. xx/2008].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne [...]

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně
[...]

Za Radu
předseda/předsedkyně
[...]